FLORUS LUGDUNENSIS. VITAE SANCTORUM

Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. (und um 1300) Seite 231r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31660
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

Ad extremā paupertatē uenienti cui
dā de domesticis ministris. ppā ma
nu iste scs ut nullus sciret duā
libras auri dedit. Et audiens ab accipi
ente. qm̄ accipiens dn̄e ulti n̄ habebo
uultum adtendendi in honorabilem. &
angelicam faciē tuā. dignū laude & ue
sapiens allocut' ē uerbū. n̄ dum inqens
sanguinē meū fr̄ ꝑter effudi. sic̄ manda
uit m̄ dn̄s m̄s & omnium xpc ds. xxix.

Distractus quidā ab eis qui pensio
nes exigebant. & n̄ hn̄s qd daret.
erat enim regio in magna difficul
tate. eo quod fluuius nylus scd̄m consue
tudinē non irrigaret t̄ram illam. abi
ens depcat' ducē quendā magnatorū
ut mutua s' daret quinqgīnta libras
auri. & dicebat se dare pignora si uellet
dupla. Repromisit dux dare ei. ad p̄sens
u distulit. Exactorib' g constringentib'
eum. uadit & ipse ut omnes ad portū
a quo cuncti recipiunt'. uidens admirabilissi
mū & dignū admiratione patarcham.
non diu pene ꝑ ppam necessitatē ei enar
rauerat. dix ad eū. O fili si uolueris & quo
uestior' uestimētū. Et enim cum admi
rabilib' bonis suis & hoc possidebat.
~~magna opa face dans q hominū erat~~
qd non posset uidē ~~possidebat~~ aliquē
de necessitate lacrimantem. & non statim se
ꝑprīs rigaret lacrimis. uū & mox peticionē
uolentis mutuum ab eo accipe. adimple
uit. Et sequenti nocte uidet dux qd sta
ret sup altare qdā. cui offerebant multi
oblationes. & ꝑ unā qm̄ ponebant acci

piebant centum ꝑ ipsa de altari. Erat aū
& patarcha ꝑter gum ei. Iacebat g una
oblatio an̄ eos in scamno. & dic̄ qdā duci.
Vade dn̄e dux accipe oblationē illam. &
offer ad altare. & tolle ꝑ ea centum ob
lationes. Illo u pigritante. cucurrit pa
tarcha licet p'eum staret. & tulit hanc.
an̄ eū & obtulit. & accepit sic̄ omnes
centum de altari. Euigilans itaq; non
potat diserne somnium. Misit aūt &
adduxit eū qui uolebat mutuum ac
cipe. ut p̄staret ei. Et cum uenisset.
dic̄ ei dux. Accipe qd petisti mutuū.
At ille respondens dic̄ ei. Ān tulit m
cede tuam patarcha. Et enī te dn̄o dif
ferente me. compulsus sum ad illum
tanqm̄ ad portum confugere. Multa
enim erat uis inquietudinis exactorū
Cum g audisset hoc. statim recordat' est
somnīi & dixit. Vere bn̄ dixisti. quia an̄
tulit mercedem meā. Ān tulit enim.
ue illi qui uult face bonum & differt.
Et narrauit ei somnium. & omnibus.
quod uiderat. xxx.

Pergente aliqn̄do scō ad templū
scōrum uictoriosorū mr̄m cyri
& iohis. in glosa eorum memoria ora
tionis grā. exeunte portā ciuitatis sue
cepit eum mulier ꝑcidens & dicens.
Vindica dn̄e qm̄ iniuriam pacior' a ge
nero meo. Quib'dam g de obseqo ei'
q habebant ꝯfidentiā ap eū dicentib'
quia cum reuers' fueris. causam ei facies.
respondit sapientissim'. Et qm̄ ds ora
tionē meā ul' urām suscipiet. si ego